

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ТА КРЕДИТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

*Рижикова Н.І., д.е.н., доцент,
Грищенко Н.В., аспірант,
Гацько Д.Р., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Глобалізаційні процеси в сучасних умовах охоплюють усі країни світового господарства незалежно від рівня розвитку. У цих умовах особливого значення набувають чинники підвищення конкурентоспроможності країн на світовому ринку. Головним із них є інноваційна активність підприємств. Важливу роль у процесі забезпечення стабілізації розвитку економіки України, яка взяла курс на інноваційні перетворення, відіграють фінансові та кредитні ресурси. Проблема пошуку джерел фінансування та кредитування інноваційного розвитку набула сьогодні особливої гостроти і потребує здійснення комплексних досліджень у цьому напрямі.

До джерел фінансування інновацій в умовах ринку належать власні кошти підприємств (прибуток, амортизаційний фонд, акціонерний капітал, спонсорські кошти); бюджетні кошти (прямі і непрямі у вигляді пільг, дотацій тощо); іноземні інвестиції; кредитні ресурси; венчурний капітал.

Бюджетний дефіцит в Україні стримує державне фінансування науково-інноваційної діяльності. Окрім того, фінансування інновацій за рахунок прибутку для більшості підприємств є не реальним через не достатні його обсяги. А зміни в амортизаційній політиці практично вивели амортизаційні кошти з переліку джерел відновлення основних фондів. Фінансові структури – банки, інвестиційні фонди були б зацікавлені в інвестуванні інноваційних проектів у разі їх вилучення з системи оподаткування. Проблему оподаткування частини прибутку підприємства, що інвестується в інноваційну діяльність, можна розглядати як самостійну. Цей прибуток необхідно вивести із системи оподаткування, оскільки він витрачається на інноваційний розвиток фірми і тим самим сприяє збагаченню держави. Однак звільняти від оподаткування можна

тільки ту частину інвестованого в інновації прибутку, що перевищує розмір нарахованої амортизації на останню звітну дату. Держава повинна контролювати, як використовуються на підприємстві амортизаційні кошти, в частині дотримання вимоги повного використання нарахованої амортизації згідно з цільовим призначенням, оскільки за існуючих умов підприємства використовують амортизаційні кошти для поповнення обігових [1].

Що стосується підвищення ефективності формування та використання коштів Державного агентства з інвестицій та розвитку (Держінвестицій) та Державної інноваційної компанії України (ДІКУ), то слід зауважити наступне. В сучасних умовах держава повинна мати джерело цільових коштів для пільгового фінансування інноваційної діяльності, оскільки в країні практично відсутній ринок капіталів. Саме цю роль досить тривалий час відігравав Державний інноваційний фонд України (ДІФУ), а потім Державна інноваційна фінансово-кредитної компанія України (ДІФКУ). Однак її діяльність потребує удосконалення. Для підвищення ефективності її функціонування необхідно [2]:

- повернути практику цільового формування фонду Української Державної інноваційної компанії України (УДІК);

- практикувати надання інноваційних позик підприємствам, що вже сформували статутний фонд, займаються певний час наукомісткою інноваційною діяльністю, здійснюють відрахування в інноваційний фонд і вчасно перераховують грошові кошти;

- для мінімізації ризиків УДІК необхідно ввести обов'язковість надання ліквідної застави перед одержанням безпроцентної позики, яка повинна в 1,5-2 рази перевищувати суму кредиту;

- при заключенні угоди необхідно передбачити поетапне фінансування і можливість розірвання угоди за умов невиконання зобов'язань з боку фірми.

Проаналізувавши головні проблеми та перешкоди на шляху інноваційного розвитку України, з урахуванням власного досвіду з розробки та реалізації інноваційних проектів і програм, слід визнати існуючу інноваційну політику такою, що не

відповідає викликам часу та не забезпечує перехід на нову якість стійкого розвитку країни. Динамічне зростання інститутів спільного інвестування має вивести вітчизняний інвестиційний бізнес на рівень якісно нових вимог. Пріоритетними стають підвищення якості послуг у сфері управління активами, впровадження професійних стандартів діяльності, що базуються на кращій міжнародній практиці, активізація зусиль для подальшої розбудови організованого фондового ринку.

Література.

1. Голоднюк І. Розвиток ринку фінансових послуг в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи / І. Голоднюк, П. Данейко, М. Михайличенко. – К. : CASE Україна, 2008. – 21 с.

2. Назарчук. І. Фондовые биржи на рынке ценных бумаг Украины: проблемы и перспективы развития / І. Назарчук / НАН України. Інститут економіки промисленості. – Донецьк: ООО «Юго-Восток». – 2002. – 140 с.

3. Поручник А.М. Венчурний капітал: зарубіжний досвід та проблеми становлення в Україні : монографія / А.М. Поручник, Л.Л. Антонюк – К. : КНЕУ, 2000. – 172 с.

МОДЕЛЬ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МСБ

Рудиченко А. Г., студент,
ННІ БТ «УАБС» СумДУ*

На сьогодні гостро стоїть питання про модернізацію вітчизняної економіки. Через застаріле обладнання Україна щороку втрачає мільярди ВВП, а ефективність використання ресурсів є вкрай низькою. Варто відзначити, що це стосується як державного сектору економіки, так і бізнесу. Якщо виділити малий та середній бізнес окремо, то він дає 55% надходжень до ВВП [1]. Враховуючи процес євроінтеграції, можна спрогнозувати, що в наступні роки роль малого та середнього бізнесу в Україні тільки зросте. Саме тому зараз потрібно

---

* Науковий керівник – Овчарова Н.В., к.е.н., старший викладач